

Млади пишу поезију – Уна Радовић

ОД ДЕТЕТА ДО СТАРИЦЕ

Толико те нема, а свугде си.
Какву свечаност за собом оставља стрепња.
И стихови и божанствена музика и филмови и
људи

Све је само бледа сенка
Да лакше опстанем док својевољно горим на Сунцу
Што сам за тебе саградила.
Какав себичлук!
Ничег у мени нема, до једне пустиње и семена у
руци што на срцем обећаном тлу проклијати не сме.
Љубав има језиво рухо.
Она лаже и проповеда истину.
Боли ово бдење што је себи само корен.
Ниједна исповест нема ни почетка ни краја.
Песма је једна велика средина, једнолична и одвећ
тужна.

Као каква докона старица тражи заморче,
Јер успореност срца вековима одјекује,
А правих слушалаца нигде на видiku.

СЛОВО ЉУБВЕ

Важно је сасећи дубину.
Пљунути јој у то лице световно.
Кастрирати занос
Сазвати му опело
И мировати.
Мисли су ђубрад.
Поезија је привилегија бахатих
Нема скромног стиха
Свако слово је убица
Оном ко не зна да стане.

У ТВОЈОЈ СОБИ

Неко невидљив над тобом бди
Док му умирући клецају колена.
Тај неко срећан је што си жив.
Ако чујеш јецаје из прикрајка
То се мој желудац размножава на циклусе Великих
празника.
Не знам да ли ћу у твојим очима добити своје дуго
жељено тело,
Али дође ли час
Када ћеш ме коначно расветлити
Отргнуту од сна
Ја и даље бићу у сенци својих љубављу разорених
колена
И нећу знати реч шта је.

КАМЕН ТЕМЕЉАЦ

Као Соломон свој храм
Тако поезијом у ствари припремам себи кућу
у којој ће вечно становати све оно што на овом
свету тако бедно умире.

О ПЕСНИКИЊИ

Уна Радовић рођена је 7. новембра 1999. године у Београду. Трећа је година историје уметности на Филозофском факултету у Београду.

До сада издала је две збирке песама под називом *Небески витез* и *Молитва Икарусу*.

Живи у Београду.

